

Státní závěrečná zkouška z magisterského oboru
KOMUNIKAČNÍ STUDIA
(dvouoborová)
pro akademický rok 2011/2012

SZZk se skládá ze dvou hlavních částí:

A. Obhajoby diplomové práce,*

B. Zkoušky z níže uvedených předmětů.

Předměty zkoušky dvouoborového studia jsou vymezeny dvěma základními okruhy, z nichž jeden je povinný a ve druhém si student volí dle absolvovaných kursů:

1. Teorie a analýza komunikace

(témata jsou pokryta především povinnými kursy: Teorie komunikace 1, Teorie komunikace 2, Sémiotika 1, Sémiotika 2, Metody a techniky výzkumu v komunikačních studiích, Komplexní analýza komunikačního procesu a textu, Textuální analýza, Historické proměny komunikace, Filosofie komunikace)

2. Specializace v rámci komunikačních studií

(dle profilace: interpersonální/mediální/umělecká komunikace – struktura kursů, jimiž jsou témata pokryta, je dána volbou studenta a skladbou kursů jím absolvovaných)

ad A) SZZk začíná veřejnou obhajobou diplomové práce. Aby student mohl přistoupit k druhé části zkoušky z oboru Komunikační studia musí nejprve obhájit předloženou diplomovou práci.*

Průběh obhajoby:

- 1) Student představí svou práci, její předmět, metodiku a klíčová zjištění (v rozsahu cca 10 min); jde-li o práci obsahující výzkum, musí být u obhajoby komisi přiložena (být k dispozici) i veškerá dokumentace výzkumu;
- 2) Hodnocení vedoucího práce;
- 3) Hodnocení oponenta;
- 4) Reakce studenta na posudky;
- 5) Diskuse (student reaguje na otázky členů komise a přítomných);
- 6) Porada komise o zhodnocení práce (za nepřítomnosti studenta a veřejnosti);
- 7) Zveřejnění hodnocení práce.

Celková délka obhajoby je cca 30 minut.

Obhajoba diplomové práce je veřejná (kromě části 6).

* Je-li student diplomatem oboru Komunikační studia.

ad B) Zkouška začíná písemnou a pokračuje ústní částí.

Ba) Písemná část

K písemné části student přistupuje po úspěšné obhajobě diplomové práce.*

Student vypracovává odpovědi na 10 otázek, které pokrývají okruh **1** (*Teorie a analýza komunikace*), po dobu max. 60 minut.

Písemná část je hodnocena členy komise bodováním. Ke splnění této části zkoušky je třeba dosáhnout minimálně 35 bodů (z 50 možných).

Pokud student/ka neuspěje u písemné části SZZk, nemůže pokračovat ústní částí SZZk a musí celou druhou část SZZk (B) absolvovat v dalším termínu.

Bb) Ústní zkouška

K ústní zkoušce student/ka přistupuje až po té, co obhájil/a svoji diplomovou práci* a prospěl/a u písemné části SZZk.

Předměty ústní části SZZk jsou vymezeny uvedenými dvěma skupinami okruhů, z nichž jeden je povinný (**1. Teorie a analýza komunikace**) a ve druhém (**2. Specializace**) si student volí podle své profilace a absolvovaných předmětů.

K této části zkoušky je student povinen **předložit seznam odborné literatury**, kterou v průběhu studia nastudoval a z níž se na SZZk připravoval (literatura uvedená na seznamu může být využita při specifikaci vylosovaných otázek; k seznamu může být rovněž přihlédnuto při pokládání doplňujících otázek, které se mohou týkat v seznamu uvedených položek). Seznam literatury je nutno odevzdat ve dvou exemplářích (s plným jménem a podpisem) na sekretariát katedry nejméně 3 pracovní dny před termínem konání SZZk. Seznam literatury by měl obsahovat nejméně 20 položek, mezi něž se nezahrnují texty učebnicového typu. V seznamu by měla být uvedena minimálně polovina titulů, které byly v předmětech typu A (viz seznam výše) deklarovány jako povinná literatura. Uvedení titulu v seznamu literatury je chápáno jako čestné prohlášení, že student daný titul prostudoval a je kompetentní referovat o jeho obsahu u zkoušky.

Ad 1. V rámci *Teorie a analýzy komunikace* si student vylosuje jeden z níže uvedených okruhů, ze kterých bude zkoušen a v rámci nějž mu budou kladeny otázky.

Ad 2. V rámci *Specializace* si student volí jednu ze tří vypsanych skupin okruhů/specializací (2.1–2.3), a to dle svého zaměření/zájmu a absolvovaných předmětů, tedy profilace zvolené během studia. Okruh i konkrétní téma student uvede v přihlášce ke SZZk.

Každá část SZZk je hodnocena samostatnou známkou.

Zkouška probíhá v uvedeném pořadí zkoušených částí.

Celková délka ústní zkoušky je cca 30 minut.

*Všechny uvedené podklady k přípravě k SZZk mají charakter **okruhů** – nejedná se o konkrétní otázky, které budou u SZZk položeny. Otázky budou studentovi kladeny zkoušejícími a student na ně musí být schopen reagovat na základě přípravy, a prokázat tak orientaci ve studovaném oboru.*

1. TEORIE A ANALÝZA KOMUNIKACE

Student si vylosuje jeden z okruhů, z něhož bude zkoušen:

- 1.1 **Studium komunikace a komunikační studia** (vymezení oboru, interdisciplinární vs. transdisciplinární povaha zkoumání komunikace; historie zkoumání komunikace /rétorika, logika, filosofie jazyka, lingvistika, literární věda, teorie informace, sociální psychologie, komunikologie, mediologie, teorie masové komunikace, komunikační studia/; pozice zkoumání komunikace v systému společenských věd; komunikační studia jako samostatná vědní disciplína).
- 1.2 **Konceptualizace pojmu komunikace** (základní vymezení komunikačního procesu; komunikační modely; jazyk studia komunikace /podavatel, příjemce, sdělení, kód, médium, mediace/; sociální interakce a komunikace; typologie interakcí /J. Thompson/; analýza vs. interpretace komunikace).
- 1.3 **Vybrané teoretické a metodologické přístupy ke studiu komunikace** (tradice sémiotická, kybernetická, sociálně-psychologická, sociokulturní, rétorická a kritická teorie /T. Craig/; vymezení komunikace v rámci jednotlivých přístupů, hlavní představitelé).
- 1.4 **Komunikace a matematická teorie informace** (základní pojmy teorie informace a jejich aplikace na studium sociální komunikace: Shannon a Weaver; informace, redundance a entropie, kód; zpětná vazba).
- 1.5 **Obrat ke komunikaci** v humanitních a sociálních vědách (význam komunikace v postanalytické filosofii /Wittgenstein II., Davidson, Rorty ad./ a/vs. v poststrukturalismu /Foucault, Derrida ad./; Flusser a komunikologie).
- 1.6 **Komunikace a kultura** (vliv kultury na komunikační proces; kulturní podmíněnost komunikace; kulturní přístup ke komunikaci /J. Carey/; interkulturní komunikace).
- 1.7 **Základní pojmy vědeckého zkoumání** (paradigma, teorie, koncept, metoda, předmět zkoumání) **a jejich aplikace na problematiku komunikace** (možnosti zkoumání komunikace /kvalitativní vs. kvantitativní výzkum/; komplexní analýza komunikátu).
- 1.8 **Komunikace verbální vs. komunikace neverbální** (základní rozdíly; konceptualizace komunikace verbální vs. komunikace neverbální; neverbální jednání vs. neverbální komunikace; paradigmatika zkoumání komunikace verbální vs. komunikace neverbální).
- 1.9 **Specifika zkoumání (technicky) zprostředkované komunikace.** Vlastnosti komunikace technicky zprostředkované. Vliv technologie na povahu interakce.
- 1.10 **Text v procesu komunikace** (text z pohledu produkce /výstavba textu/ vs. text z pohledu recepce /interakce text – čtenář/; textová polysémie: Eco, Hall, Hartley, Morley; problematika označování v textu, fikčnost, kontext; teorie kódování a dekodování; dominantní, dohodnutý a opoziční kód, preferenční a aberační čtení).

- 1.11 Subjekty (literární) komunikace** (produktor/autor: psychofyzická entita, autor objektivní a subjektivní, autorský subjekt, implicitní/implikovaný autor, obraz autora, osobnost, autor a diskurs; záměrnost a nezáměrnost, autenticita; recipient/čtenář: reálný, ideální, informovaný, empirický, modelový, implikovaný/implicitní; otázka kompetencí, interpretativní komunita)
- 1.12 Textuální analýza a její vybrané typy** (diskursivní analýza, kritická analýza diskursu, sémiotická analýza, narativní analýza ad.).
- 1.13 Možnosti analýzy dialogu a konverzační analýzy** (dialog přirozený vs. dialog konstruovaný výzkumníkem; specifika zkoumání dialogu; typy analýz dialogu; zkoumání dialogu na poli etnometodologie; Garfinkel, Hoffman, Sacks; analýza dialogu, konverzační analýza a/vs. analýza diskursu).
- 1.14 Oralita a/vs. gramotnost** (McLuhan, Ong; orální kultura, mýtus a logos, vznik písma a abecedy – první komunikační střet a ztracená jednota komunikace, počátek historie a počátek zapomínání /Postman/; prostor, čas a komunikace /Innis/ - písmo jako první komunikační médium překonávající časové a prostorové vzdálenosti; sociální status gramotnosti).
- 1.15 Komunikace a technologie** (společnost a adaptace nových technologií v historické perspektivě. historie komunikace ve „zrcátěm“; Gutenbergova galaxie, konstituování tzv. typografického člověka a zrod dětství; Marconiho galaxie, televize a Brave New World; internet a nová oralita; limity technologického determinismu).
- 1.16 Hlavní iniciativy sémiotiky a jejich význam pro zkoumání komunikace I.** (Peirceho teorie interpretace ve znakových kódech; Morrisova revize, teorie syntaktických, sémantických a pragmatických základů znakové produkce)
- 1.17 Hlavní iniciativy sémiotiky a jejich význam pro zkoumání komunikace II.** (de Saussure a strukturalistická diference ve znakové produkci; následné strukturalistické revize, Barthesova paradigmatica a syntagmatika znakové produkce, „věštická věta“; Lotmanova teorie druhotných systémů a ne/paradigmatické kultury).
- 1.18 Hlavní iniciativy sémiotiky a jejich význam pro zkoumání III.** (Derridova gramatologie a dekonstrukce; Ecova sémiotická syntéza).
- 1.19 Filosofie jazyka a filosofie komunikativního jednání** (jazykové hry a řečové akty: pozdní Wittgenstein, oxfordská škola, Davidson, Rorty; teorie komunikativního jednání: Habermas; jazyk a reprezentace světa; Flusser).
- 1.20 Komunikace, médium a znak** (znak, typy znaků, znaková činnost, znaková produkce, znakový kód; znaková re-prezentace a prezentace; systém znakové komunikace; typ média a typ znaku; funkce média a funkce znaku; médium a percepce; médium a abstrakce; médium, prostor, čas).
- 1.21 Komunikační interakce a druh média** (jejich ontologické, gnozeologické a praktické konsekvence; typy interakce a odpovídající způsoby zprostředkování; typy

interakce a způsoby a důsledky komunikační mediace; médium a intertextové vztahy – problémy původu a kritérií skutečnosti; multimediální rozšíření intertextuality o „novou nepřehlédnutelnost“).

1.22 Komunikace, rychlost a síť (síť a média v předmoderní, moderní a pozdně moderní komunikaci; typ sítě a jeho ontologické, gnozeologické a praktické konsekvence; síťová společnost a problém dromokratické teleaktivity; Virilio, Castells).

DOPORUČENÁ LITERATURA:

- AUSTIN, J. L.: *Jak udělat něco slovy*. Praha 2000.
- BARŠA, P. a kol.: *Dialog teorií*. Praha: SLON – Sociologické nakladatelství 2009.
- BARTHES, R. *Nulový stupeň rukopisu. Základy sémiologie*. Praha: Čs. spisovatel, 1967, str. 61-131.
- BARTHES, R.: *Kritika a pravda*. Praha – Liberec: Dauphin 1997.
- BARTHES, R.: *Mytologie*. Praha: Dokořán 2004.
- BAUDRILLARD, J.: *Dokonalý zločin*. Olomouc: Periplum 2001.
- BERGER, P. – LUCKMANN, T.: *Sociální konstrukce reality*. Brno: CDK 1999.
- BÍLEK, P. A.: *Hledání jazyka interpretace*. Brno: Host 2003
- BONVILLAIN, N.: *Language, Culture, and Communication: The Meaning of Messages*. 4. vydání. New Jersey 2003.
- BOYD-BARRETT, O. – NEWBOLD, Ch. (eds.): *Approaches to media*. London 1995.
- CAREY, J. W. *Communication as culture: Essays on Media and society*. London: Routledge, 1992.
- CARTER, R. – NASH, W.: *Seeing through language*. London 1990.
- COBLEY, P. (ed.): *The Communication Theory Reader*. London 1996.
- CRAIG, R. T. „Communication theory as a field.“ *Communication Theory*, 9(2), 199-161. 1999.
- ČERNÝ, J.: *Dějiny lingvistiky*. Olomouc: Votobia 1996.
- DAVIS, H.: *Understanding Stuart Hall*. London 2004.
- DEACON, D. – PICKERING, M. – GOLDING, P. – MURDOCK, G.: *Researching Communications. A practical Guide to Methods in Media and Cultural Analysis*. London 2007.
- DeFLEUR, M. L. – BALL-ROKEACH, S.: *Teorie masové komunikace*. Praha: Karolinum 1996.
- DELEUZE, G.: *Podla čoho rozpoznáme štrukturalizmus?* Bratislava: Archa 1993.
- DERRIDA, J.: *Gramatológia*. Bratislava: Archa 1999.
- DERRIDA, J.: *Texty k dekonstrukci*. Bratislava: Archa 1993.
- EAGLETON, T.: *Úvod do literární teorie*. Praha: Triáda 2005.
- ECO, U. *Mysl a smysl*. Praha: Vize 97, 2000.
- ECO, U. *Teorie sémiotiky*. Brno: JAMU, 2004.
- ECO, U.: *Lector in fabula. Role čtenáře aneb Interpretační kooperace v narativních kontextech*. Praha: Academia 2010.
- FAIRCLOUGH, N.: *Analysing Discourse. Textual Analysis for Social Research*. London 2003.
- FAY, B.: *Současná filozofie sociálních věd*. Praha: Slon 2002.
- FISKE, J.: *Introduction to Communication Studies*. London 1995.
- FLUSSER, V.: *Komunikológia*. Bratislava: Medialny inštitút 2002.
- FOUCAULT, M.: *Slova a věci*. Brno: Computer Press 2007.
- FRANK, M.: *Co je neoštrukturalizmus*. Praha: Sofis 2000.
- FREY, L. R. – BOTAN, C. H. – FRIEDMAN, P. G. – KREPS, G. L. *Investigating communication: An introduction to research methods*. New Jersey 2000.
- Garfinkel, H.: *Studies in ethnomethodology*. Cambridge 2002
- GOODMAN, N.: *Jazyky umění*. Praha: Academia 2007.
- GREEN, K. – BIHAN, Le J.: *Critical Theory and Practice: A Coursebook*, London, 1995.
- GRIFFIN, M.: *First Look at Communication Theory*. McGraw-Hill Companies 2008.
- HABERMAS, J.: *Strukturální přeměna veřejnosti. Zkoumání jedné kategorie občanské společnosti*. Praha: Filosofia 2000.
- HALL, S.: *Representation: Cultural Representations and Signifying practices*. London: Sage 1997.
- HALL, S.: „Kódování a dekodování.“ In *Teorie vědy* 2005, roč. 27, č. 2, s. 41–59.
- HARRINGTON, A. a kol.: *Moderní sociální teorie. Základní témata a myšlenkové proudy*. Praha: Portál 2006.
- HAUSENBLAS, K.: „Text, komunikáty a jejich komplexy (zamyšlení pojmoslovné).“ In *Slovo a Slovesnost* 1984, roč. 45, č. 1, s. 1–7.
- HAWKES, T.: *Štrukturalizmus a sémiotika*. Brno: Host 1999.
- HENDL, J.: *Kvalitativní výzkum. Základní metody a aplikace*. Praha 2005.
- HENDL, J.: *Úvod do kvalitativního výzkumu*. Praha: Karolinum 1997.
- HOMOLÁČ, J.: *Intertextovost a utváření smyslu v textu*. Praha: Karolinum 1996.
- HUBÍK, S.: *K postmodernismu obratem k jazyku*. Boskovice: Albert 1994.

- HUBÍK, S.: *Sociologie vědění*. Praha 1999.
- INNIS, H.: *Empire and Communications*. Oxford: Clarendon Press. Dundurn Press 2007.
- INNIS, H.: *The Bias of Communication*. Toronto: University of Toronto Press 1991
- ISER, W.: *Jak se dělá teorie*. Praha: Karolinum 2009.
- JAWORSKY, A. – COUPLAND, N. (ed.): *The Discourse Reader*. London 1999.
- JENSEN, B. K. (ed.): *A Handbook of Media and Communication Studies*. London 2002.
- JEŘÁBEK, H.: *Počátky komunikačního výzkumu*. Praha: Karolinum 1998.
- KELLNER, D. (ed.): *Media and Communication Studies*. Oxford: Blackwell 2000.
- KELLNER, D.: *Critical Theory, Marxism and Modernity*. Baltimore: The John Hopkins University Press 1992.
- KIESLING, S. F. – PAULSTON, Ch. B. (ed.): *Intercultural Discourse and Communication. The Essential Readings*. Oxford 2005.
- KOŘENSKÝ, J. – HOFFMANOVÁ – J. JAKLOVÁ, A. – MÜLLEROVÁ, O.: *Komplexní analýza komunikačního procesu a textu*. České Budějovice: JČU 1999.
- KOŘENSKÝ, J.: *Komunikace a čeština*. Jinočany 1992.
- KOŘENSKÝ, J.: *Proměny myšlení o řeči*. Praha: UK 1998.
- KRAUS, J.: *Rétorika a řečová kultura*. Praha 2004.
- KUNCZIK, M.: *Základy masové komunikace*. Praha: Karolinum 1995. (kapitola 7)
- LeBON, G.: *Psychologie davu*. Praha, Kra 1997.
- LEVINSON, S. C.: *Pragmatics*. Cambridge 1983.
- LOHISSE, J.: *Komunikační systémy. Socioantropologický pohled*. Praha, Karolinum 2003.
- LYOTARD, J.-F.: *O postmodernismu*. Praha: Filosofický ústav AV ČR 1993.
- MACUROVÁ, A. – MAREŠ, P.: *Text a komunikace. Jazyk v literárním díle a filmu*. Praha: Karolinum 1992.
- MACHOR, J. L. – GOLDSTEIN, P.: *Reception Study: From Literary Theory to Cultural Studies*. London: Routledge 2001.
- MARCELLI, M.: *Michel Foucault alebo stať sa iným*. Bratislava: Archa 1995.
- MARCUSE, H.: *Jednorozměrný člověk: studie o ideologii rozvinuté industriální společnosti*. Praha: Naše vojsko 1991.
- MERRIGAN, G. – HUSTON C. L.: *Communication Research Methods*. London 2008.
- MEYROWITZ, J.: *Všude a nikde. Vliv elektronických médií na sociální chování*. Praha: Karolinum 2006.
- MICHALOVIČ, P. – MINÁR, P.: *Úvod do štrukturalizmu a postštrukturalizmu*. Bratislava: Iris 1997.
- MITOSEKOVÁ, Z.: *Teorie literatury: historický přehled*. Brno: Host 2008.
- MORRIS, C.W. *Základy teorie znaků*. In: PALEK, B. ed. *Sémiotika*. Praha: Univerzita Karlova 1997, s. 197-256.
- Myerson, G.: *Heidegger, Habermas a mobilní telefon*. Praha: Triton 2003.
- NORDENSTRENG, K. *Discipline or Field? Soul-searching in Communication Research*. Nordicom Review, Jubilee Issue, 2007, pp. 211–222.
- NÜNNING, A.: *Lexikon teorie literatury a kultury*. Brno: Host 2005.
- ONG, W.: *Technologizace slova*. Praha 2006.
- PALEK, B. ed. *Sémiotika*. Praha: Univerzita Karlova, 1997.
- PEIRCE, C.S. *Grammatica speculativa*. In: PALEK, B. ed. *Sémiotika*. Praha: Univerzita Karlova 1997, s. 29-168.
- PEREGRIN, J.: *Filosofie a jazyk*, Praha: Triton 2003.
- PETRUSEK, M.: *Teorie a metoda v moderní sociologii*. Praha: Karolinum 1993.
- PROPP, V. J.: *Morfologie pohádky a jiné studie*. Praha: H&H 1998.
- PUNCH, K. F.: *Základy kvantitativního výzkumu*. Praha: Portál 2008.
- RADWAY, J.: „Čtení romancí: Ženy, patriarchát a populární literatura.“ In: OATES-INDRUCHOVÁ, L. (ed.): *Ženská literární tradice a hledání identit. Antologie angloamerické literární teorie*. Brno: Slon 2007.
- RADWAY, J.: *Reading Romance. Women, Patriarchy and Popular Literature*. London: Verso 1984.
- REIFOVÁ, I. a kol. *Slovník mediální komunikace*. Praha 2004.
- REIFOVÁ, I.: „Adorno a Lazarsfeld: setkání skeptika a těšitele.“ In *Sociologický časopis* 1999, roč. 35, č. 2, s. 181–191.

- SHIRATO, T. – YELL, S.: *Communication and Culture*. London 2000.
- SILVERMAN, D.: *Ako robiť kvalitatívny výskum: praktická príručka*. Bratislava 2005.
- SIMMEL, G.: *Peníze v moderní kultuře a jiné eseje*. Praha: Slon 1997.
- STRAUSS, A.L. – CORBIN, J.: *Základy kvalitativního výzkumu: postupy a techniky metody zakotvené teorie*. Boskovice: Albert 1999.
- ŠUBRT, J. – BALON, J.: *Soudobá sociologická teorie*. Praha: Grada 2010.
- ŠUBRT, J. (ed.): *Postparsonsové teorie sociálních systémů*. Praha: Karolinum 2007.
- ŠUBRT, J. (ed.): *Talcott Parsons a jeho přínos soudobé sociologické teorii*. Praha: Karolinum 2006
- ŠUBRT, J. a kol.: *Soudobá sociologie I. Teoretické koncepce a jejich autoři*. Praha: Karolinum 2007.
- ŠUBRT, J. a kol.: *Soudobá sociologie II. Teorie sociálního jednání a sociální struktury*. Praha: Karolinum 2008.
- ŠUBRT, J. a kol.: *Soudobá sociologie III. Diagnózy soudobých společností*. Praha: Karolinum 2008.
- ŠUBRT, J. a kol.: *Soudobá sociologie IV. Aktuální a každodenní*. Praha: Karolinum 2010
- TRAMPOTA, T. – VOJTĚCHOVSKÁ, M.: *Metody výzkumu médií*. Praha 2010.
- van DIJK, T.: *Ideology: a multidisciplinary approach*. London: Sage 2000.
- VODÁKOVÁ, A. a kol.: *Sociologické školy, směry, paradigmatata*. Praha: Slon 2000.
- VYBÍRAL, Z. *Psychologie komunikace*. Praha 2005.
- WATZLAWICK, P.: *Pragmatika lidské komunikace: interakční vzorce, patologie a paradoxy*. Hradec Králové 1999.
- WELSCH, W.: *Naše postmoderní moderna*. Praha: Zvon 1994.
- ZUSKA, V. – MICHALOVIČ, P.: *Znaky, obrazy a stíny slov*. Praha: AMU 2010.

2. SPECIALIZACE V RÁMCI KOMUNIKAČNÍCH STUDIÍ

Student volí svou profilaci dle absolvovaných předmětů, tedy specializace zvolené během studia. Svoji znalost dané problematiky demonstruje souvislou prezentací zvoleného tématu v délce cca 10 minut (lze využít i prezentaci v .ppt). V následné diskusi nad tématem student musí prokázat svoji znalost zvoleného tématu i širšího okruhu, do něj téma náleží. Otázky mu mohou klást všichni členové komise.

Student nahlásí volbu okruhu i téma prezentace v přihlášce ke SZZk a uvede alespoň 10 titulů k danému tématu/okruhu, které budou předmětem/rámcem další diskuse. Je třeba uvádět jiné tituly než v seznamu literatury k 1. části SZZk, tedy odbornou literaturu úzce zaměřenou na vybranou specializaci.

Student může využít materiály vztahující se k jeho diplomové práci, obsahem prezentace nemůže být (prezentace) diplomové práce! Téma prezentace je třeba volit tak, aby bylo pro studenta specifické a odráželo jeho zaměření/specializaci. Nemá tedy vycházet z náplně povinných kursů, ale z oblasti, na kterou se student zaměřuje a v níž je ve srovnání s ostatními kolegy odborníkem. Proto by téma mělo být vymezeno poměrně úzce a představeno do hloubky.

Po odevzdání přihlášky ke SZZk může být student upozorněn, že navržené téma prezentace není vhodně specifikováno nebo že uvedený seznam literatury ke zkoušce je nedostatečný a je třeba jej doplnit, proto se je nezbytné konzultovat podobu prezentace v dostatečném předstihu se členy katedry.

2.1 interpersonální komunikace

např. kursy: *Sociální komunikace, Sociální psychologie, Pragmatika, Neverbální komunikace, Psychologie komunikace, Interkulturní komunikace* ad.)

2.2 mediální komunikace

(např. kursy: *Teorie mediální komunikace, Základy mediálních studií, Mediální studia, Kritická teorie diskursu* ad.)

2.3 umělecké komunikace

(např. kursy: *Specifika literární komunikace, Teorie obrazu a vizuální komunikace, Audiovizuální komunikace, Obecná intermediální naratologie* ad.)

Doporučená literatura je dána sylaby kursů, které si student v rámci daného okruhu zapsal.